

عنوان مقاله:

مهندسی دوباره ی سدسازی- مدیریت منابع آب

محل انتشار:

چهارمین همایش و نمایشگاه سد و تونل ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مسعود اقبالی احمدآبادی - مهندسین مشاور بندآب

کامیار پهلوان - مهندسین مشاور بندآب

خلاصه مقاله:

تاکنون عقیده براین بوده که ایران باتوجه به تنوع اقلیم و گونه های گیاهی، منطقه ی مستعدی برای توسعه ی کشاورزی است و ازاینرو، کشاورزی محور توسعه قرار گرفته است. در حالیکه ایران باتوجه به محدودیت بارش و منابع آب، اصولا نمی تواند یک کشورکشاورزی محور باشد، بسیاری از سد هایی که با هدف تامین آب کشاورزی احداث شده، با مشکلات زیست محیطی و کاهش آورد همراه هستند. این امر در سال های اخیر، اثرات زیانبار متعددی در پی داشته است. مهمترین تبعات توسعه بهره برداری از منابع آب؛ تخریب محیط زیست، بروز توفان های ریزگردی، خشک شدن تالاب ها، پیشروی کویرها و... است. در حال حاضر بیش از 80 درصد آبتجدیدپذیر کشور به مصرف می رسد که سهم ممتازه متعلق به کشاورزی است. اکثر سد هایی که با هدف توسعه کشاورزی ایجاد شده، بجز تخریب تالاب ها و سفره ها، دستاورد قابل توجهی نداشته است. این شرایط نماینگر ضرورت بازاندیشی بنیادین در طرح های توسعه ی منابع آب از جمله طرح های سد سازی است که می تواند در چهارچوب مطالعات مهندسی دوباره ی همه سدها محقق شود. نکته قابلتوجه وجود اراده و شهادت انجام مهندسی دوباره است، زیرا مهندسی دوباره سیستم را گام به گام اصلاح نمی کند بلکه با برهم زدن فرضیات طراحی اولیه تلاش می کند به محصولی جدید برسد.

کلمات کلیدی:

مهندسی دوباره، تغییر اقلیم، سدسازی، ارتقا بهره وری، منابع آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/613886>

